

[Bernhard Baunsgaard.]

skattefri bundgrænse for formuer, så ville der nemlig, som finansministeren selv har oplyst, indkomme et merprovenu på 70 mill. kr., hvis vi bevarer promillen uændret. Jeg tror, vi burde tage os tid til i udvalget at drøfte dette igennem, og jeg vil gentage det spørgsmål, som blev rejst heroppefra før: er det muligt at komme i virkelig forhandling om dette forslag? Er det muligt at komme i virkelig forhandling om en samlet skattelovgivning? Det vil jeg være interesseret i, for finansministeren har tidligere i denne samling og fra denne talerstol, da vi behandlede udskrivningsprocenten, fremsat bemærkninger om en skattepolitik, som jeg absolut kunne tilslutte mig; men hvis vi ikke kan få noget samlet overblik, er det ret svært at komme i realitetsforhandlinger.

Med hensyn til virkningen af lovforslaget tror jeg ingen kan bestride, at det ingen som helst betydning har for den økonomiske politik, der føres herhjemme, dels på grund af den ringe merindtægt på 30-40 mill. kr., dels fordi de mennesker, man rammer, har en så stor indtægt, at det højeste, man kan opnå ved at klemme dem for lidt flere penge, det er at forhindre, at de sparer op. Jeg kan ikke se, at det er et godt gennemtænkt lovforslag. Jeg håber, der kan blive lidt tid i udvalget til at se på det.

Lütken: Jeg havde egentlig kun tænkt mig at gå herop og sige, at mit parti kan tiltræde det foreliggende lovforslag, men de foregående ordførere har sagt nogle ting, som det nok er værd at kommentere.

Såvel hr. Stetter som hr. Jens Foged erklærede blankt, at formuebeskatningen ikke var efter deres hoved. Så vidt jeg ved, har man, så længe man overhovedet har haft personbeskatning i dette land, lagt stærk vægt på, at evnen til at betale skatterne skulle tages i betragtning, og det kan vel ikke være sådan, at man helt kan se bort fra, hvor store folks formuer er, når man skal bedømme deres evne til at bære samfundets byrder. Det har været god gammel skik her i landet, at de, der havde de stærkeste skuldre, også måtte bære noget større byrder end dem, der havde de svageste skuldre.

Man har med en meget flot håndbevægelse sagt, at alt dette drejer sig om inflati-

onsgevinster, som jo kun er noget på et stykke papir. Det bliver nok vanskeligt at få en stor del af befolkningen til at acceptere, at det forholder sig sådan, al den stund disse papirværdier jo godt kan omsættes i højere levestandard. De mennesker, som ikke kommer i besiddelse af sådanne inflationsgevinster, må jo blive dårligere stillet sammenlignet med de andre, og det synes jeg nok er værd at tage med i betragtning. Hvis det var sådan, at man aldrig nogen sinde kunne forvandle disse inflationsgevinster f. eks. til forbrug eller til kontanter, så ville der måske være noget rimeligt i disse betragtninger om, at finansministeren ikke skal tjene på inflationen — hvad der nu i øvrigt måtte menes med det. Jeg synes, der er tale om, at man her foretager en rimelig afvejning. Man siger: 15. alm. vurdering registrerer stigninger i ejendomsværdierne, som vil bevirke, at flere folk kommer ud for formuebeskatning, også folk, hvis formuer er for små til det, og derfor forhøjer man grænsen. På den anden side siger man, at de, der har noget mere, må finde sig i en lidt strengere beskatning, hvilket kommer til udtryk i forhøjelsen af promillen.

Mit parti kan tilsige en meget velvillig behandling med en hurtig gennemførelse af dette lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Det var jo en forholdsvis rolig tone, der var over indlæggene fra de tre borgerlige partier. Man må naturligvis gøre de indvendinger, man gjorde, men det er ganske naturligt, at debatten forløber så roligt, som den gør, fordi der i virkeligheden er tale om en meget lille forhøjelse af formueskatten og en ganske pæn stigning i det skattefrie beløb fra 300.000 kr. til 400.000 kr. Det drejer sig naturligvis om nettoformuen, efter at gælden er trukket fra. Der er altså ingen småfolk, der kommer i klemme ved den ændring af formuebeskatningen, som foreslås her. Selve promillen — det har man formentlig lagt mærke til — bliver kun hævet fra 9 til 10; den er næsten uændret.

Når man ser på, hvad der har været tidligere af skattefrie fradrag og promiller, så må man jo sige, at det nuværende niveau for beskatningen af formuerne er forholdsvis lavt. I 1966-67 og 1967-68 lå den laveste promille på 16, og vi havde et skattefrit be-